

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: ANNINE

Citation: Bødtcher, Ludvig: "ANNINE", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-workid76338/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

ANNINE

„Nu hæver sig en Aftenvind,
Og Duggen falder;
Annine, Søster! ak, kom ind,
Før Moder kalder!
See, Mosekonen brygger alt,
Og giftigt damper hendes Malt,
Og hist og her en Stjerne
Har tændt sig i det Fjerne.”

Nej, Søster, end en liden Stund
Med Lyst jeg nøler;
Jeg er saa hed om Kind og Mund,
Og Duggen køler;
See, Maanen frem bag Skoven gaer,
Og – tys! hør Nattergalen slaer! –
Og snart de lette Dampe
Faae Sølv fra Nattens Lampe.

„Annine, mind Dig Moders Dom:
De Kinder hvide
Har Maanen for sin Sværmenom
Ved Nattetide;
Hvad Nattergal? O Phantasi!
Sanct Hansdag er jo længst forbt;
Nej – Rudolph gaer og føjter,
Og det er *han*, der flejter.”

Min Søsterlil! I Ungdomskaar
Du vil fornemme,
Man hører i det hele Aar
Dens søde Stemme –
Om det var Rudolph eller ej,
Vil jeg erfare paa min Vej –
Lad ene mig kun trine,
Og vent paa din Annine!

LORENZO

Fra de skønne velske Dage
Bragte jeg som Trøst, o Rom!
En Reliquie tilbage,
Ranet i din Helligdom;
Arlig dog – tro mig paa Ordet –
Gik jeg Helgener forbi,
Min er kun en Splint af – Bordet
I Lorenzos Osteri.

Meget, ak! for mig er blegnet,
Tiden løsner Mindets Baand,
Men, Lorenzo! Du blev tegnet
Altfor skarpt for Tidens Haand;
Naar jeg vil, jeg end kan læse
I dit kloge Øjes Lyn,
See din ægte Romernæse
Og de barske Øjenbryn.

„Ave” toned end i Luften,
Solen neppe var til Ro,
Før din Arne sendte Duften
Ud paa Torvet fra din Bo;
Langsmed Bordets smale Planke
Glimrede som en Bouquet
Druen fra Velletris Ranke
I den klare Fogliet.